

ΜΙΚΡΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΟΙ ΟΛΛΑΝΔΟΙ

Ὁ οἰκίσκος, εἰς ὃν κατῴκει ὁ Μέγας Πέτρος ὅταν ἐμάνθανε τὴν ναυπηγίαν, φέρει ἐπιγραφὴν, ἧτις ὀρίζει ἀκριβῶς τὸν χαρακτήρα τοῦ Ὀλλανδοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη λέγει: Οὐδὲν μικρὸν διὰ τὸν μέγαν ἄνδρα. Πρὸς ἔπαινον τῶν Ὀλλανδῶν ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη δύναται νὰ μεταβληθῇ οὕτως: Οὐδὲν μέγα διὰ τοὺς μικροὺς ἀνθρώπους.

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πνεῦμα τῶν Ὀλλανδῶν φαίνεται ἐπιρρεπὲς εἰς τὰ μικρὰ πράγματα, ἀλλ' ἡ ἱστορία τῆς Ὀλλανδίας ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον. Ποῦ ἄλλου ἐν τῷ κόσμῳ εὐρίσκει τις γιγάντεια ἔργα τοῦ εἶδους τῶν διωρῶγων καὶ τῶν προχωμάτων δι' ὧν οἱ Ὀλλανδοὶ διώκουσι τὴν θάλασσαν ἐκ τῆς πατρίδος των; Ποῦ ἄλλου ἐν τῷ κόσμῳ δι' ἐπιμόνου φιλοπονίας ἐγονιμοποιήθησαν στρέμματα γῆς, τὰ ὅποια θὰ ἦσαν ἐγκαταλελειμμένα ὡς ἄχρηστα εἰς ἄλλας χώρας; Ἐλθ, λίμναι ἐξηράνθησαν καὶ αἱ γαῖαι αὗται εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς Ὀλλανδίας. Εἰς τὰς ἀγρίας ἐπαρχίας ὡς τὸ Dreuthe ὁ ξένος ἐκπλήσσειται βλέπων, ἐν τῷ μέσῳ ἀπεράντων ἐκτάσεων σκυθρωπῆς ἐρείκης, ὁμάδας ἐκατοντάδων καὶ πολλάκις χιλιάδων ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπάλαισαν μετὰ τῆς ἀκάρπου ἐρείκης καὶ τὴν κατέκτησαν, ὅπως οἱ νοσημονέστεροι ἀδελφοὶ των ὑπέταξαν τὴν θάλασσαν εἰς τὰς θελήσεις των. Ἀξίος δὲ μελέτης εἶναι ὁ νόμος ὁ ἀναγκάζων τοὺς φυλακισμένους τοῦ κράτους, νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰ χειρότερα μέρη τῆς Ὀλλανδίας, ὅπως διορθώσωσι τὸ ἡμετελὲς ἔργον τῆς φύσεως. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ χώρα θὰ καλλιεργηθῇ ὅλη, μετ' οὐ πολὺ δὲ διερχόμενος τις αὐτὴν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, δὲν θὰ εὐρίσκει σημεῖον γῆς ἄγονον. Τὸ ἐπιθετον μικροὶ ἀρμόζει μόνον εἰς τοὺς κυρίως Ὀλλανδοὺς. Οἱ κάτοικοι τῆς Friesland καὶ τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν διαφέρουσι κατὰ πολὺ τῶν κατοικούντων τὰς ὄχθας τοῦ Maas καὶ τοῦ Helder. Εἶναι μεγαλειότεροι, ῥωμαλεώτεροι καὶ τὸ πρόσωπόν των διαφέρει. Καθήμενος ὁ Ὀλλανδὸς δὲν φαίνεται τὸσον μικρὸς τὸ ἀνάστημα. Βλέπων τις ὅμως αὐτὸν ὄρθιον, νομίζει, ὅτι ἡ φύσις ἠθέλησε νὰ παίξῃ βραχύνοισα τὸσον τὰ σκέλη του. Ἀφ' ἑτέρου τῷ ἐχάρισεν ἄλλα προσόντα, πλάτος σχεδὸν ἴσον τῷ ἀναστήματί του, ὑπομονὴν καὶ φιλοπονίαν ἀνεξάντλητον. Ταῦτα δὲ εἶναι ἱκανὰ νὰ τὸν καταστήσωσι εὐδαίμονα ὅσον ἂν ἦτο καὶ ὁ ῥωμαλεώτερος μεγαλόσωμος ἄνθρωπος. Ὁ Ὀλλανδὸς διερχόμενος δωρῦγα ἐπὶ πλοίου διανύοντος 2 ἢ 3 μίλια τὴν ὥραν, ἔχων πέντοτε ἐνώπιόν του χώραν ὅλως ὁμοίαν ἐκείνῃς ἢν ἀφῆκε 30 ἢ 40 μίλια μακρὰν ὀπισθέν του, καπνίζων ἢ μαζῶν φύλλα καπνοῦ, ῥοφῶν πότε καὶ πότε ἀντὶ πέντε λεπτῶν οἰνόπνευμα, ἀπηλ-

λαγμένοι πάσης ὑποχρέωσης φιλοφρονήσεων, εἶναι εὐδαίμων, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος θνητὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ κάτοικος τῆς Friesland εἶναι κάπως δραστηριότερος, μάλιστα κατὰ τὸ θέρος. Ἡ δραστηριότης του ὅμως περιστρέφεται εἰς τὸ βούτυρον εἰς τὸν τυρόν, προϊόντα τὰ ὅποια κατασκευάζει καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἰς τὰ ζῶα τὰ ὅποια παχύνει εἰς τοὺς εὐρεῖς καὶ ὠραίους λειμῶνας, δι' ὧν ἡ φύσις ἐπροίκισε τὴν πατρίδα του. Ὁ σάπων εἶναι ἐμπόρευμα περιζήτητον ἐν Ὀλλανδίᾳ ὅσον εἰς οὐδὲν μέρος τῆς γῆς. Πολλὰι γυναῖκες καὶ κοράσια τῆς ἐξοχῆς φαίνονται ὡς ἐὰν ἐτρέψαν ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ σάπωνος, τὸσον τὰ πρόσωπά των λάμπουσι παρὰ φύσιν. Τὰ μαγειρικά των σκευῆ, οἱ ἐρυθροὶ κέραμοι τῶν στεγῶν των, αἱ τράπεζαι, τὰ θρανία, τὰ πάντα φέρουσι ἀναμφισβήτητα δείγματα ἐκτάκτου καθαριότητος. Μῦτα πίπτουσα ἐντὸς βουτύρου κατασκευαζομένου, πάτημα λασπωμένον ἐπὶ σανίδων καθαρῶν, παροξύνει εἰς τὸ ἔπακρον τὴν Ὀλλανδίαν. Ἐποχὴ δοκιμασίας μεγάλης εἶναι ὁ χειμῶν. Ἡ χιών εἶναι τὸσον καθαρά, ποικάντων εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὥστε πᾶσα οἰκιακὴ καθαριότης φαίνεται ἀνεπαρκῆς. Ἐννοεῖται ὅτι διάφοροι βαθμοὶ καθαριότητος ὑπάρχουσι κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας. Ἄλλα εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἧς πρωτεύουσα εἶναι τὸ Amsterdam, ἄλλη εἰς τὸ Dreuthe, ὅπου οἱ χωρικοὶ εἶναι πτωχότατοι καὶ ζῶσιν ἐπὶ τελματώδους ἐδάφους, τὸ ὅποιον εἰς ἄλλα μέρη θὰ ἦτο ἐγκαταλελειμμένον. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην συχνὰ βλέπει τις λάσπην ἢ βώλους χιόνος ἐπὶ τοῦ πατώματος, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν ἔχει ἀνάγκην μεγάλην πλυσίματος. Ἐν γένει ὅμως ὁ σάπων εἶναι ἐν μεγαλειτέρᾳ χρήσει ἐν Ὀλλανδίᾳ ἢ εἰς ἄλλας χώρας.

Ὁ Ὀλλανδὸς εἶναι ἀπλοῦς καὶ ἀγαθός, ἀγαπᾷ σφοδρῶς τὴν πατρίδα του, μικρὰν δὲ τρέφει ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃ ἄλλας χώρας καὶ νὰ τὰς παραβάλλῃ μετὰ τὴν ἰδίαν του.

Z*

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδήσεις.

Ἄποκαλύψεις αἱ γινόμεναι ὁλοῦν κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν τοῦ ἀρχαίου Σταδίου, τροποποιούν τὸ σχέδιον τῆς ἀνιδρύσεως αὐτοῦ. Διάδρομοι, κλίμακες, διαζώματα, ὅλα θὰ γίνον ὡς εἶχον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Τὰ ἀποκαλυπτόμενα ἔχον διατηροῦνται, ἐπὶ τῇ βάσει δ' αὐτῶν διαρρυθμίζεται τὸ ἐκτελούμενον σχέδιον, ὥστε ἡ ὕψις τοῦ νέου Σταδίου νὰ εἶνε ὅση τὸ δυνατόν ἀκριβεστέρᾳ ἀναπαράστασις τοῦ παλαιοῦ.

Ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς «Ὀμονίας» ὁ κ. Λεκατσᾶς, ἐπὶ κεφαλῆς ἰδίου θιάσου, δίδει παραστάσεις σαίξ-

πηρείων ἔργων, εἰς τὰ ὅποια τὸσον διαπρέπει ὁ διακεκριμένος ἑλληὺ καλλιτέχνης.

Ὁ θίασος Παντοπούλου θὰ παραστήσῃ νέον ἔργον τοῦ κ. Γεωργίου Πολέμη, ἐπιγραφόμενον «Τὸ Ὀνειρον». Εἶνε γλυκὺ καὶ ἄδρον σκηNIKON ποίημα, μετὰ τρία μόνον πρόσωπα, μετὰ ἀπλουστάτην πλοκήν, ἀλλὰ μετὰ ἐκτάκτως ὠραίους στίχους. Θὰ δημοσιευθῇ ὁλόκληρον εἰς τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν».

Εἰς τὸ θεάτρῳ Τσόχα ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου θὰ παρασταθῇ ὁ Ψυχοπατέρας, οἰκογενειακὸν δράμα (Comédie) τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου, τρίπρακτον, ἡ σκηνὴ τοῦ ὁποίου εἶνε σύγχρονος ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. Εὐάγγελος Παντοπούλος θὰ διαπλάσῃ τὸν χαρακτήρα τοῦ Ψυχοπατέρα.

Ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ νέων ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Τὰ γραμματόσημα ταῦτα λέγονται καλλιτεχνικώτατα, ἢ ἐκ τούτων δὲ ὠφέλεια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀπανταχοῦ γραμματοσημῶν, ὑπολογίζεται σημαντικῆ.

Εἰς τὸ «Ἀθῆναιον» ἐδόθη τὸ ἀγγελθὲν κομειδούλλιον τοῦ κ. Δ. Καλαποθάκη, ἐπιγραφόμενον Πά-δὲ-Κά-τ-ρ. Ἐστέρθη ὑπὸ ἐπιτυχίας, συγκεντρῶναι δὲ πολλὸν κόσμον καθὲς του παραστάσις. Περὶ αὐτοῦ, καθὼς καὶ περὶ τινῶν ἄλλων καλῶν ἔργων, ἐλπίζομεν νὰ ἐκφέρωμεν ἰδίαν γνώμην εἰς προσεχῆς ἄθρον. Ἐνταῦθα ἀναγράφομεν ἀπλῶς τὰ τῆς ὑποδοχῆς ἐκαστοῦ ἔργου ἐκ μέρους τοῦ κοινού.

Αἱ σταφιδοφόροι ἐπαρχίαι ἐξακολουθοῦν διατελοῦσαι ἀνάστατοι διὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ περὶ παρακράτῆσεως νομοσχεδίου. Τὰ συλλαλητήρια πολυπλασιάζονται.

Ἀπελύθη ὁ ἔφορος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Ἐμμ. Ροῖδης, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορίσθη ὁ καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος κ. Γ. Κωνσταντινίδης. Ἡ ἀπόλυσις αὕτη ἐγένετο ἀντικείμενον θορυβοῦδος συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μικρὰ Συμβολὴ εἰς τὴν ναυτικὴν Ἀρχαιολογίαν: Τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἔστυον ναύμαχον, Ἡ Ὀδυσσεὺς σχεδία (ἀνακαινώσεις γινόμεναι ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ) ὑπὸ Κωνστ. Ν. Ράδου (μετὰ τριῶν σχημάτων). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Πρωίας, σ. 16. 1895. Ἄθικον κρίσεως Ἐλεγχος, ὑπὸ Ἀνδρέου Ν. Σιαῦ, ὑφηγητοῦ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου, 1895. σ. 120.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ ἀνταποκριταὶ τῆς Εἰκονογραφημένης Ἐστίας νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσπραχθεισῶν συνδρομῶν καὶ τῶν πωληθέντων φυλλαδίων κατὰ τὴν λήξασαν ἐξαμηνίαν.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται ὅσοι ἐπλήρωσαν ἐξάμηνον μόνον συνδρομὴν νὰ σπεύσωσιν ἐγκαίρως νὰ μας ἀποστείλωσι καὶ τὸ ὑπόλοιπον.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ζητημάτων καὶ τῶν Ἐρωτήσεων ὡς καὶ ἡ Ἀλληλογραφία εἰς τὸ προσεχές.

Ἡ ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ
ΕἶΝΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΧΕΙΡῶΝ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ 1895—898.